

[Rahbæk Møller]

Som vi alle ved, er det blevet et stort problem, fordi den finansieringskilde, der tidligere var til stede, nemlig friværdien i husene, ikke er, hvad den har været, og derfor er der et stigende antal iværksættere, der har svært ved at låne eller skaffe nødvendig egenkapital, hvorfor SF fremsatte sit forslag om at efterligne den tyske ordning, der har løst problemet; den ordning, der nu ligger på bordet fra forligspartiernes side, vil ikke løse noget problem.

Ud over at selve formålet er lidt ejendommeligt, vil jeg da også hæfte mig noget ved procenten. Forslaget er inspireret af en engelsk ordning, hvor den engelske stat giver garanti for 70 pct. af lånebeløbet. Da henholdsvis regeringen og Socialdemokratiet talte om at efterligne denne ordning, var de lidt mere moderate. Regeringen talte om 50 pct.s garanti og Socialdemokratiet om 66,66 pct.s garanti, altså i begge tilfælde lidt mindre end den engelske ordning.

Nu har man altså forhandlet og har lagt de to garantibeløb sammen og divideret med 2, og så er man kommet til 40 pct. for nogle og 30 pct. for andre. Så er vi nok derude, hvor vi må spørge, om det overhovedet har nogen virkning. Jeg vil godt understrege, at det ikke er vores mål at presse procenten så højt op som muligt; vi synes heller ikke, at man skal fritage bankerne for enhver form for risiko, men nu er man så langt nede, at jeg tvivler på, at det vil få nogen som helst virkning.

Jeg er bange for, at dette lovforslag er af den type, som vi desværre ser mange af, hvor regering og Folketing foregiver at løse et problem, og hvor den ene ordfører efter den anden går op og beskriver de stakkels iværksættere og deres problemer i glødende vendinger og siger, at nu har vi løsningen, og når det så kommer ud i virkeligheden, sker der ingenting, fordi man ikke har løst problemet. Det er den slags love, som bidrager til at skabe almindelig passivitet i befolkningen og mindre tiltro eller mangel på tiltro til, at politikerne kan og vil løse problemerne.

Jeg vil sige på forhånd, at vi ikke ønsker andel i dette forslag, og at vi ikke kan medvirke til, at det bliver gennemført.

Kim Behnke (FP):

Jeg må starte med at sige, at vi er enige i hr. Rahbæk Møllers kritik vedrørende sondringen

mellem egenkapital og driftskapital, men vi er ikke enige med hr. Rahbæk Møller i løsningen, hvad der også fremgik, da vi i sidste uge havde diskussionen om hr. Rahbæk Møllers forslag, ifølge hvilket staten skal hjælpe til med at fremskaffe den fornødne egenkapital.

Til det konkrete forslag vil jeg gerne sige, at den konservative ordfører, hr. Fischer, har fuldstændig ret i analysen af årsagen til, at virksomhederne og iværksætterne har problemer med at skaffe sig tilstrækkelig kapital. Der, hvor hr. Fischer går galt i byen, er i troen på, at dette kan løse problemet, for hr. Fischer gjorde ganske rigtigt opmærksom på, at vores skattesystem er indrettet sådan, at det anses for en meget strafbar handling at lægge penge til side, der i hvert fald skal straffes hårdere end den værste forseelse inden for straffeloven, i og med at man år efter år bliver tvunget til at betale størstedelen af afkastet til staten i form af skatter.

Så længe man ikke vil gøre noget ved det, vil dette forslag ingen som helst effekt få, tværtimod skaber man endnu større ulighed ude på det såkaldte frie marked. Det frie marked er ikke frit i Danmark, og der vil komme A- og B-kunder i banken, nemlig dem, der har denne statsgaranti med, og dem, der ikke har statsgarantien med, og de sidstnævnte vil få endnu sværere ved at optage lån i banken, end de har i dag. Klassificeringen af kunderne i A- og B-kunder fører kun dårligt med sig, men hvad værre er, den ændrer ikke noget på problemet.

Hr. Fischer har ret i, at skattesystemet ikke belønner folk, der sparer op til egen virksomhed, men en anden årsag til problemerne er det meget høje renteniveau, vi har i Danmark. Hvorfor er renten så høj? Vi får at vide, at det er, fordi lige så snart den tyske rente går op eller ned, går der det antal sekunder, som det tager for et stykke telefaxpapir at komme ud på hr. Hoffmeyers kontor, før den danske rente er justeret efter den tyske. Men det er jo en pseudoforklaring. Den væsentligste årsag til, at vi er nødt til at have det høje renteniveau i Danmark, er, at staten har været der. Når den lille iværksætter kommer i banken og beder om at låne penge til et projekt, er svaret fra bankrådgiveren, at staten har været der, så der er ikke ret mange flere penge i kassen. Staten har været der med en massiv, kontinuerlig